

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1125—1127

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1125	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus linja-autoliikenteen sarjalipputaksoista	4587
1126	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus Viestintäviraston maksuista	4590
1127	Verohallituksen päätös vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	4598

N:o 1125

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus

linja-autoliikenteen sarjalipputaksoista

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 662/1994:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan linja-autolla harjoitettavassa luvanvaraisessa linjaliikenteessä koko valtakunnan alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta silloin, kun matkan pituus ei ylitä 100 kilometriä.

Tämä asetus ei koske liikennettä, jonka harjoittaminen perustuu liikenne- ja viestintäministeriön, lääninhallituksen tai kunnan kanssa tehtyyn ostosopimukseen. Kuljetusmaksuihin sisältyy arvonlisävero.

2 §

Sarjaliput

Linjaliikenteessä on myytävä seuraavia sarjalippuja 25 prosentin alennuksella tämän asetuksen liitteen mukaisesta perushinnasta:

1) ostopäivästä 12 kuukauden ajan voimassa olevia liikenne- ja viestintäministeriön määrittelyjen mukaisia 44 matkan älykortteja, sekä

2) lukuvuoden voimassa olevia ja vain koulumatkoihin kelpaavia älykortteja, joiden kokonaishinta määräytyy suoritettujen matkojen määrän perusteella.

3 §

Lisämaksut ja -alennukset

Edellä 2 §:ssä mainitun lisäksi matkustajalta saadaan periä tarvittaessa lisämaksu pikavuorossa tai erillinen yömaksu.

Pikavuoromaksusta on annettava 25 prosentin alennus, jos maksu on etukäteen lippua ostettaessa lisätty sarjalipun hintaan.

Koululaisliikenteessä alle 12-vuotiaille on myytävä sarjalippuja 50 prosentin alennuksella perushinnasta.

4 §

Muita määräyksiä

Matkustajille tulee etukäteen tiedottaa perittävistä maksuista ja lippujen kelpoisuusehdoista.

Matkustaja voi maksaa matkansa ostamansa sarjalipun oikeuttamalla tai sitä lyhyemmällä matkalla.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ostetut sarjaliput on hyväksyttävä ilman hinnan korotusta ostopäivällä määräytyneen kelpoisuussajan mukaisesti.

Tällä asetuksella kumotaan linja-autoliikenteen sarjalippukäyttöä 15 päivänä joulukuuta 2000 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (1104/2000).

Osastopäällikkö, ylikontturi Harri Cavén

Matkan pituus enintään km	Laskennallinen perushinta (yhdensuuntainen matka) euro	44 matkan älykortti euro
6	2,0303	67,00
9	2,2000	72,60
12	2,4727	81,60
16	2,7424	90,50
20	3,1818	105,00
25	3,7303	123,10
30	4,3212	142,60
35	4,8818	161,10
40	5,4000	178,20
45	5,8909	194,40
50	6,3515	209,60
60	7,4424	245,60
70	8,4606	279,20
80	9,4303	311,20
90	10,3303	340,90
100	11,1727	368,70

N:o 1126

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**Viestintäviraston maksuista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeriö on säätänyt 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, postipalvelulain (313/2001) 31 §:n, yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetun lain (565/1999) 26 a §:n, sellaisena kuin se on laissa 681/2002 nojalla:

1 §*Soveltamisala*

Tässä asetuksessa määrätään Viestintäviraston maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä kiinteistä maksuista.

2 §*Kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet*

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Viestintävirasto perii tämän asetuksen 6 ja 9—19 §:ssä määrätty kiinteät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) oikeuden antaminen muun luvanvaraisen kuin 4 §:ssä tarkoitettujen radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;
- 2) muun luvasta vapaan radiolähettimen kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua valvontaa;
- 3) radiolaitteen tyyppihyväksyntä tai hyväksyntä;
- 4) radioaseman tarkastus;
- 5) radioviestinnän pätevyys- ja kelpoisuustutkimus;
- 6) radioviestinnän pätevyys- ja kelpoisuustodistus;

- 7) teleurakoitsijan valtuuttaminen;
- 8) teleurakoinnin valvonta;
- 9) oikeus televerkon numerotunnuksen tai tilaajanumeron käyttöön;
- 10) tietoverkon verkkotunnuksen tai muun tunnuksen myöntäminen, muuttaminen tai siirtäminen;
- 11) tietoverkon verkkotunnuksen tai muun tunnuksen käyttöoikeuden ylläpito.

3 §*Omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet*

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Viestintävirasto perii suoritteensa omakustannusarvon mukaiseksi määräämänsä maksun, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) radiovastaanottoaseman suojaaminen häiriöiltä;
- 2) teleurakoitsijan rakentaman televerkon uusintatarkastus;
- 3) sotilaalliseen maanpuolustukseen liittyvä taajuussuunnittelu;
- 4) postiyrityksen postitoiminnan valvonta;
- 5) kansainvälisen televiestintäliiton tai muun kansainvälisen järjestön tekemä satelliittijärjestelmän koordinointi; sekä
- 6) televiestintään ja tietojärjestelmiin kohdistuvien tietoturvaloukkausten valvonta.

4 §

Omakustannusarvosta poikkeavat julkisoikeudelliset suoritteet

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Viestintävirasto perii valtion maksuperustelain 6 §:n 3 momentissa tarkoitetun suoritteiden omakustannusarvosta poikkeavan maksun, ovat seuraavat suoritteet:

1) oikeuden antaminen matkaviestinverkon tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;

2) oikeuden antaminen yleiseen teletoimintaan käytettävän henkilöhakujärjestelmän tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;

3) oikeuden antaminen TFTS-järjestelmän tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;

4) oikeuden antaminen Viestintäviraston määräämällä taajuusalueella toimivan kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;

5) oikeuden antaminen viranomaisradioverkon (VIRVE) tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;

6) oikeuden antaminen ilmatieteen radioviestinnän radiosondijärjestelmän luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön; sekä

7) oikeuden antaminen rautateiden GSM-R-radiojärjestelmän tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön.

5 §

Maksulliset liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka Viestintävirasto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

1) telepäätelaitteen tai radiolaitteen yhteiseurooppalaiseen vaatimusten mukaisuuden varmistamiseen liittyvät arviointilaitoksen suoritteet;

2) omavalintainen radioamatööritunnus;

3) muu kuin vähäisiä kustannuksia aiheuttavaan tiedotustoimintaan kuuluva painotuote;

4) muu kuin vähäisiä kustannuksia aiheuttavaan tiedotustoimintaan kuuluva koulutus;

5) valokopio, sähköinen tallenne tai muu jäljennös tai ote tai kaksoiskappale Viestintäviraston hallussa olevasta asiakirjasta;

6) sellainen asiakirjan lähettäminen, josta aiheutuvia kustannuksia ei ole sisällytetty muusta tässä päätöksessä maksulliseksi määrätystä suoritteesta perittävään maksuun; sekä

7) muu toimeksiantoon perustuva Viestintäviraston suorite.

6 §

Radiolähettimien lupamaksut

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää luvanvaraista radiolähetintä peritään vuosittain lupamaksua seuraavasti:

1) radioamatöörilähetin tai ääniradio-ohjelmien jälleen lähettämiseen tarkoitettu toistin (teho enintään 0,5 W)	16,00 euroa
2) maaliikenteen liikkuva VHF/UHF-lähetin, aluksen tai ilma-aluksen VHF/UHF-asema, kauko-ohjaus- tai valvontalähetin tai muu kaukomaalauslähetin kuin ilmatieteen radioviestinnän radiosondijärjestelmän radiolähetin	18,50 euroa
3) aluksen satelliittimaa-asema tai MF/HF-asema tai ilma-aluksen satelliittimaa-asema tai MF/HF-asema	40,35 euroa
4) VHF/UHF-majakkalähetin	60,55 euroa
5) kiinteän liikenteen koordinoimaton satelliittimaa-aseman lähetin tai maaliikenteen muu kiinteä VHF/UHF-lähetin, ei kuitenkaan matkaviestin-	

verkon, yleiseen teletoimintaan käytettävän henkilöhakujärjestelmän, TFTS-järjestelmän tai viranomaisradioverkon (VIRVE) tukiasemalähetin tai rautateiden GSM-R-radiojärjestelmän tukiasemalähetin	72,30 euroa
6) pienitehoinen yleisradiolähetin (teho enintään 300 W), LF/MF-majakkalähetin tai muu radiolinkkilähetin kuin Viestintäviraston määräämällä taajuusalueella toimivan kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän lähetin	107,65 euroa
7) kiinteä MF/HF-lähetin, keski- tai suuritehoinen yleisradiolähetin (teho yli 300 W) tai muu kuin aluksen tai ilma-aluksen tutkalähetin	156,40 euroa
8) kiinteän liikenteen koordinoitun satelliittimaa-aseman lähetin	178,30 euroa

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää muuta kuin 1 momentissa tai 7 §:ssä tarkoitettua luvanvaraista radiolähetintä peritään lupamaksua samoin kuin peritään lupamaksua sitä lähinnä vastaavasta laitteesta 1 momentin mukaan.

7 §

Taajuusmaksut

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää matka-

viestinverkon, Viestintäviraston määräämällä taajuusalueella toimivan kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän, yleiseen teletoimintaan käytettävän henkilöhakujärjestelmän, TFTS-järjestelmän tai viranomaisradioverkon (VIRVE) tai rautateiden GSM-R-radiojärjestelmän tukiasemien luvanvaraisia radiolähettämiä taikka ilmatieteen radioviestinnän radiosondijärjestelmän luvanvaraisia radiolähettämiä peritään vuosittain taajuusmaksua seuraavasti:

1) matkaviestinverkko K1* K2* K3* (taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa
2) kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmä K1* K2* (taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa
3) henkilöhakujärjestelmä K1* K2* (taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa
4) TFTS-järjestelmä K1* (taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa
5) viranomaisradioverkko (VIRVE) K1*K2*K3*K4* (taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa
6) radiosondijärjestelmä K1*K4* (taajuuskaista/25kHz)	*1 896,30 euroa
7) rautateiden GSM-R-radiojärjestelmä K1*K2*K3*K4*(taajuuskaista/25 kHz)	*1 896,30 euroa

Taajuuskaista on radiojärjestelmän käyttöön osoitetun radiotaajuuskaistan kokonaismäärä.

K1 on taajuusaluekerroin, jonka suuruus määräytyy luvanhaltijan käyttöön osoitetun taajuusalueen perusteella. Taajuusalueker-
toimet ovat seuraavat:

Taajuusalue	K1
alle 470 MHz	1
470—960 MHz	0,8
960—3000 MHz	0,6
3000—11000 MHz	0,5
11000—40000 MHz	0,4

K2 on peittoaluekerroin, joka määräytyy luvanhaltijan radiojärjestelmälle osoitetun käyttöoikeusalueen perusteella. Sen suuruus on 1 koko Suomen kattavalta käyttöoikeusalueelta. Alueellisesti rajoitetun käyttöoikeusalueen peittoaluekerroin on käyttöoikeusalueen ja jäljempänä määritellyn suojalueen pinta-alojen summa jaettuna Suomen pinta-alalla.

K3 on käynnistyskerroin, joka määräytyy luvanhaltijan radiojärjestelmälle annetun taajuuksien käyttöoikeuden alkamisajan perusteella. Käynnistyskertoimet ovat seuraavat:

Käyttöaika	K3
1. laskutusvuosi	0,1 UMTS ¹ - matkaviestinverkko
	0,2 muut
2. laskutusvuosi	0,1 UMTS- matkaviestinverkko
	0,2 muut
3. laskutusvuosi	0,4
4. laskutusvuosi	0,6
5. laskutusvuosi	0,8
6. laskutusvuosi tai sen jälkeinen lasku- tusvuosi	1

käytössä olevaan taajuuskaistaan ja käyttöoikeusalueeseen.

8 §

Taajuussuunnittelumaksu

Sotilaalliseen maanpuolustukseen liittyvästä taajuussuunnittelusta peritään vuosittain puolustusvoimilta taajuussuunnittelumaksua suoritteen tuottamisesta aiheutuvan keskimääräisen työtuntikustannuksen ja suoritteen tuottamiseen käytetyn vuosittaisen työtuntimäärän perusteella. Keskimääräinen työtuntikustannus on 98,45 euroa.

9 §

Radiolähettimien valvontamaksut

K4 on erillisverkkokerroin, jonka suuruus määrätään erikseen kunkin erillisverkon käyttötarkoituksen perusteella. Erillisverkkokertoimet ovat seuraavat:

Erillisverkko K4

1) viranomaisradioverkko (VIRVE) ja

rautateiden GSM-R-radiojärjestelmä 1

2) radiosondijärjestelmä 0,1

Neljännessä momentissa tarkoitettu suoja-alue on 20 kilometrin levyinen vyöhyke radiojärjestelmälle osoitetun käyttöoikeusalueen ympärillä. Suoja-aluetta ei kuitenkaan ole merialue eikä valtakunnan rajan ylittävä alue. Suoja-aluetta ei myöskään ole alue, joka ulottuu toisen vastaavanlaisen radiojärjestelmän luvanhaltijalle osoitetulle käyttöoikeusalueelle, jos taajuuksien käyttö koordinoidaan luvanhaltijoiden kesken. Suoja-aluetta ei sovelleta määrättäessä kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän peittoaluekerroin.

Kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien käyttöön tarvittaviin radiotaajuuksiin myönnetystä taajuusvarauksesta peritään taajuusmaksua samoin perustein kuin oikeudesta hallussa pitää ja käyttää radiojärjestelmän tukiasemien luvanvaraisia radiolähtimiä. Perittävän taajuusmaksun suuruus on vuosittainen taajuusmaksu kerrottuna taajuusvarauksen voimassaoloajan alkaneiden kuukausien lukumäärän ja kahdentoista suhdeluvulla.

Luvanhaltijan käyttöön osoitetun taajuuskaistan ja käyttöoikeusalueen muutoksiin sovelletaan samaa käynnistyskerrointa kuin jo

Suomessa kaupan pidettäväksi tai käytettäväksi tarkoitettusta Suomessa valmistetusta tai Suomeen tulliselvitetyistä tai muulla tavoin maahantuodusta luvasta vapaasta radiolähteestä peritään sen valmistajalta tai siltä, joka tuo lähtimen maahan, valvontamaksua seuraavasti:

1) radiolähtetin, jonka lähetysteho on enintään 10 mW tai pienoismallin radio-ohjauslaite 3,35 euroa

2) radiolähtetin, jonka lähetysteho on enemmän kuin 10 mW 8,40 euroa

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on määrätty, peritään valvontamaksu luvasta vapaan radiolähtetimen haltijalta, jos käytössä olevasta yksittäisestä lähteestä ei kertaakaan ole valvontamaksua maksettu taikka jos radiolähtetimen aiempi Viestintäviraston hyväksymismerkki on hävinnyt, vaurioitunut tai tullut muuten tunnistamiskelvottomaksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on määrätty, valvontamaksua ei kuitenkaan peritä seuraavista luvasta vapaista radiolähtetimestä:

1) yleisen televerkon matkaviestin tai muu verkon radiolähtetin kuin sen tukiaseman luvanvarainen radiolähtetin;

2) Viestintäviraston määräämällä taajuusalueella toimivan kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän tilaajalaite; sekä

¹ Universal Mobile Telecommunications System

3) radiolähetin, jonka on Suomessa erikseen voimaan saatettujen Euroopan yhteisöjen säädösten tai Euroopan Radiokomitean (ERC) päätösten ja suositusten mukaisella yhteiseurooppalaisella menettelyllä varmistettu täyttävän sille asetetut vaatimukset ja joka on merkitty menettelyssä vaaditulla tavalla.

10 §

Radiolaitteiden hyväksyntämaksut

Radiolaitteen tyyppihyväksynnästä tai yksittäisen laitteen hyväksynnästä peritään hyväksyntämaksua seuraavasti:

1) radiolaitteen kansallinen tyyppihyväksyntä 285,90 euroa

2) radiolaitetuoteperheen tai vaativa ja aikaavievä kansallinen tyyppihyväksyntä 571,85 euroa

3) yksittäisen radiolaitteen hyväksyntä 84,10 euroa

Jos 1 momentissa määrätty suoritteen tuottamisesta aiheutuviin keskimääräisiin kustannuksiin perustuva kiinteä hyväksyntämaksu on yksittäistapauksessa tyyppihyväksynnän tai hyväksynnän Viestintävirastolle aiheuttamiin kustannuksiin verrattuna kohtuuttoman suuri tai pieni, peritään kiinteän hyväksyntämaksun sijasta suoritteen omakustannusarvon mukainen maksu.

11 §

Radioasemien tarkastusmaksut

Radiolaitteen tai radioaseman käyttöönotto- tai muutostarkastuksesta peritään tarkastusmaksua 840,95 euroa.

12 §

Radioviestinnän tutkintomaksut

Radioviestinnän tutkinnoista peritään maksu osallistumiskerralta seuraavasti:

1) merenkulun yleinen radioasemanhoitajan tutkinto (*General Operator's Certificate GOC*) tai yleinen radiopuhelimenhoitajan tutkinto 75,70 euroa

2) merenkulun rajoitettu radioasemanhoitajan tutkinto (*Restricted Operator's Certificate ROC*) tai avomerilaivurin radiotutkinto tai rajoitettu radiopuhelimenhoitajan tutkinto 67,30 euroa

3) rannikkolaivurin radiotutkinto 45,40 euroa

4) GOC- tai ROC-kelpoisuustutkinto 37,85 euroa

5) radioamatööritutkinnon osatutkinto 12,95 euroa.

1—4 kohdassa tarkoitetun tutkinnon osatutkinnosta peritään osallistumiskerralta puolet vastaavasta tutkintomaksusta pyöristettynä lähimpään viiteen tai kymmeneen senttiin.

Muusta kuin 1 momentissa mainitusta tutkinnosta tai osatutkinnosta peritään tutkintomaksua samoin kuin peritään tutkintomaksua sitä lähinnä vastaavasta tutkinnosta tai osatutkinnosta 1 momentin mukaan.

13 §

Radioviestinnän todistusmaksut

Pätevyystodistuksesta, joka annetaan 12 §:n 1 momentin 1—3 ja 5 kohdassa tarkoitetun tutkinnon suorittamisesta, peritään todistusmaksua 43,75 euroa.

Kelpoisuustodistuksesta, joka annetaan 12 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun kelpoisuustutkinnon suorittamisesta, peritään todistusmaksua 28,60 euroa.

14 §

Teleurakoinnin rekisteröintimaksut

Henkilön tai yrityksen valtuuttamisesta teleurakoitsijaksi taikka annetun valtuutuksen urakointiluokan muuttamisesta peritään rekisteröintimaksua 50 euroa.

15 §

Teleurakoinnin valvontamaksut

Teleurakoitsijalta peritään teleurakoinnin valvontamaksua vuosittain seuraavasti:

- 1) puhelinsisäjohtoverkkojen urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 240 euroa
- 2) yhteisantennijärjestelmien urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 240 euroa
- 3) puhelinsisäjohtoverkkojen ja yhteisantennijärjestelmien urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 400 euroa
- 4) vain omien telesisäverkkojen teleurakointiin valtuutettu teleurakoitsija 20 euroa

- 5) valtuutuspäätöksessä nimetyn erillisverkon urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 20 euroa.

Kertaurakointiin valtuutetulta teleurakoitsijalta peritään teleurakoinnin valvontamaksua 20 euroa.

16 §

Televerkon numerointimaksut

Oikeudesta käyttää numerotunnusta tai tilaajanumeroa peritään teleyritykseltä taikka palvelunumeron tai dataverkkotunnuksen haltijalta televerkon numerointimaksuja vuosittain seuraavasti:

1) tilaajanumeromaksu:	
yleisen kiinteän puhelinverkon numero	0,36 euroa/ liittymä
yleisen kiinteän puhelinverkon valtakunnallinen siirrettävä numero	0,72 euroa/ liittymä
yleisen matkaviestinverkon numero	0,36 euroa/ liittymä
2) operaattoritunnusmaksu	
kolmenumeroinen kaukoliikennetunnus	35 000 euroa
neljännumeroinen kaukoliikennetunnus	7 000 euroa
viisinumeroinen kaukoliikennetunnus	1 400 euroa
kolmenumeroinen ulkomaanliikennetunnus	70 000 euroa
neljännumeroinen ulkomaanliikennetunnus	14 000 euroa
viisinumeroinen ulkomaanliikennetunnus	2 800 euroa
viisinumeroinen yleinen operaattoritunnus	4 200 euroa
3) matkaviestinverkon suuntanumeromaksu:	
kolmenumeroinen suuntanumero	35 000 euroa
neljännumeroinen suuntanumero	7 000 euroa
viisinumeroinen suuntanumero	1 400 euroa
4) erityisverkon suuntanumeromaksu	
kolmenumeroinen suuntanumero	35 000 euroa
neljännumeroinen suuntanumero	7 000 euroa
viisinumeroinen suuntanumero	1 400 euroa
5) palvelunumeromaksu	
neljännumeroinen telealuekohtainen palvelunumero	1 000 euroa
vähintään viisinumeroinen telealuekohtainen palvelunumero	200 euroa
kolmenumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	43 000 euroa
neljännumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	8 600 euroa
viisinumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	1 720 euroa
vähintään kuusinumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	344 euroa
6) dataverkkotunnusmaksu (DNIC)	11 350 euroa
7) maksu teknisestä teleyritystunnuksesta	
kansainvälinen merkinantopistekoodi	1 680 euroa
kansallinen merkinantopistekoodi	0,8 euroa
CUG-tunnus	0,8 euroa

centrex-teleyritystunnus	35 euroa
MNC-teleyritystunnus	340 euroa
NCC-teleyritystunnus	170 euroa
8) maksu lyhytsanomapalvelunumerosta:	
viisinumeroinen lyhytsanomapalvelunumero	120 euroa
kuusinumeroinen lyhytsanomapalvelunumero	80 euroa
Valtakunnallisen siirrettävän puhelinnumeron hakijalta peritään rekisteröintimaksua seuraavasti:	
1) oikeuden antaminen 1—9 numeron käyttöön	17 euroa
2) oikeuden antaminen 10—1000 numeron käyttöön	50 euroa
3) oikeuden antaminen yli 1000 numeron käyttöön	170 euroa

Ensimmäisen momentin 1 kohdassa tarkoitettu tilaajanumeromaksu peritään teleyrityksen verkossa perimisvuoden ensimmäisenä päivänä olevien liittymien määrän perusteella.

Telealuekohtaista palvelunumeromaksua peritään Ahvenanmaan telealueella yksi kymmenesosa ja muualla Suomessa kuin Uudenmaan 1, Turun ja Porin tai Hämeen telealueella kuusi kymmenesosaa 1 momentin 5 kohdassa määrätystä telealuekohtaisesta palvelunumeromaksusta.

Palvelunumeromaksua ei peritä yleisestä hätänumerosta eikä muusta vastaavasta yleishyödyllisestä palvelunumerosta.

Operaattoritunnusmaksua, matkaviestinverkon suuntanumeromaksua, erityisverkon suuntanumeromaksua ja palvelunumeromaksua peritään ensimmäisenä tunnuksen laskutusvuotena puolet 1 momentin 2—5 kohdassa määrätystä maksusta.

17 §

Tietoverkon tunnusmaksut

Internet-tietoverkon verkkotunnuksen myöntämisestä, muuttamisesta tai siirtämisestä peritään 53,80 euron verkkotunnusmaksu.

Oikeudesta käyttää Internet-tietoverkon verkkotunnusta peritään vuosittain 16,80 euron verkkotunnuksen ylläpitomaksu.

18 §

Tietoturvaloukkausten valvontamaksut

Yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja

teletoiminnan tietoturvasta annetun lain 26 a §:n mukaisista Viestintäviraston valvonta- ja muista suoritteista peritään viestintämarkkinain 5 §:n nojalla teletoimintailmoituksen tehneiltä tai toimiluvan saaneilta teleyrityksiltä vuosittain valvontamaksu, jonka suuruus on 0,01 % yrityksen edellisen päätyneen tilikauden teletoimintailmoituksen tai toimiluvan alaisen teletoiminnan vuosittaisesta liikevaihdosta, kuitenkin vähintään 500 euroa. Mikäli yrityksen toiminta päättyy kesken kalenterivuoden, ei perittyä valvontamaksua palauteta.

Jos valvontamaksun määräytymisen perusteena oleva tilikausi poikkeaa kalenterivuodesta, muunnetaan liikevaihto vuoden liikevaihtoa vastaavaksi kertomalla se luvulla 12 jaettuna tilikauden pituudella kuukausina.

Viestintävirastolla on oikeus saada teleyrityksiltä tarpeelliset tiedot maksun suuruuden määrittämiseksi. Mikäli maksu peritään toiminnan ensimmäisenä vuonna tai jos yrityksellä ei ole sen harjoittaman yleisen teletoiminnan osalta vahvistettua tilinpäätöstä taikka yrityksen antajat tiedot ovat puutteelliset, voi Viestintävirasto arvioida maksun suuruuden.

19 §

Postitoiminnan valvontamaksut

Postiyrityksen postitoiminnan valvonnasta peritään vuosittain postiyritykseltä valvontamaksua, jonka suuruus on 2,46 promillea postiyrityksen postitoiminnan vuosittaisesta liikevaihdosta, kuitenkin vähintään 1 681,85 euroa.

Ensimmäisessä momentissa tarkoitettu lii-

kevaihto on liikevaihto, joka on toteutunut kahta vuotta ennen valvontamaksun perimisvuotta. Postitoiminnaksi katsotaan sellainen postitoiminta, joka kuuluu postipalvelulain (313/2001) soveltamisalaan.

Toiminnan aloitusvuonna postitoiminnan harjoittajan valvontamaksu on 1 681,85 euroa ja toisena 8 409,40 euroa.

20 §

Hylkäävistä päätöksistä perittävät maksut

Tämän asetuksen 10—12 §:ssä, 14 ja 17 §:ssä tarkoitetut maksut peritään myös annetuista hylkäävistä päätöksistä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa vuoden 2005 loppuun.

Tällä asetuksella kumotaan 12 päivänä joulukuuta 2001 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (1245/2001) Viestintäviraston maksuista.

Suoritteesta, jota koskeva asia on tullut viereille ennen tämän asetuksen voimaantuloa, peritään maksu tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Viestintäneuvos Antti Kohtala

N:o 1127

Verohallituksen päätös**vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskenta-
perusteista**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2002

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa), edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	110,00 € + 7,40 € neliömetriltä
vuosina 1961—1983	96,00 € + 6,24 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	97,00 € + 6,90 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	67,00 € + 4,56 € neliömetriltä
vuosina 1984—1991	65,00 € + 5,23 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	69,00 € + 6,30 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitetun ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuaresta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,05 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,02 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,06 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,43 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrittäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 82,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 30,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 54,00 € ja muun Suomen alueella 35,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 35,00 € ja muun Suomen alueella 28,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 4,60 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 4,60 € ja enintään 7,70 €. Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 4,60 € tai ylittää 7,70 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulunnuk-

sineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterialta suoritamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,45 € aterialta kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 2,76 € aterialta kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,91 € aterialta kohden

14 §

Enintään 7,70 euron nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 4,60 €. Nimellisarvoltaan yli 7,70 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa aterialta ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 346,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 333,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 9,20 € päivää kohden tai enintään 207,00 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönotovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2001—2003 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 240,00 eurolla tai 16 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—2000 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 250,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo euro/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo + perusarvo euro/kk	kilometrikohtainen arvo euro/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	428,00	128,00	0,20
— auton käyttöetu	254,00	128,00	0,08
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	555,00	195,00	0,24
— auton käyttöetu	360,00	195,00	0,11
III autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	684,00	249,00	0,29
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta. Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan

luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrittäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnan-

N:o 1127

tajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 360,00 eurolla kuukaudessa tai 24 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä. Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2002

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2003 ja vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa.

Esittelijä Merja Hartikka-Simula